

Hernyóselyem nyakkendőt a legnagyobb választékban vásárolhat Stein Péternél Kárász ucca 14.

A Széchenyi-téren nem lehet több népünnepélyt rendezni

(A Délmagyarország munkatársától.) A háboru alatt honosodtak meg a Széchenyi-téren a népünnepélyek és azóta hiábavalónak bizonyult minden tiltakozás, minden elhatározás, a szegedi közönség elől a legszebb nyári vasárnapokon következetesen elzárták ezt az egyetlen városi sétáló-helyet, mert népünnepélyek rendezésére kellett a tér és mert a város hatóságában nem volt meg a kellő energia, hogy végrehajtsa a közgyűlés tiltó határozatait. Most — ha igaz — mégis csak végetért a Széchenyi-téri népünnepélyek korszaka. A tér kertjükreinek átrendezése és átalakítása miatt teljesen elvesztette a Széchenyi-tér a népünnepélyek rendezésére való alkalmasságát. A városháza és a bérház előtti kertjükről ugyanis nem kap vaskorlátot, így nem lehetne megakadályozni, hogy a konfettiző, szerpentinező közönség be ne hatoljon a népünnepélyek emelkedett hangulatában ezekben a kényes kertekbe és tönkre ne tegye az értékes növényzetet és a művészi elrendezésű virágágyakat.

A város hatósága ezért elhatározta, hogy többé nem ad engedélyt a Széchenyi-téren népünnepélyek rendezésére. Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes, a kulturügyosztály vezetője, megbeszélésre hívta össze a rendőrség és a jótékonyági egyesületek képviselőit, hogy közösen válasszanak ki más, népünnepélyek rendezésére alkalmas helyet a város területén. Ezt a megbeszélést csütörtökön délután tartották meg és azon a polgármesterhelyettest dr. Pálffy György tanácsnok képviselte. A megbeszélésen az érdekelt egyesületek

képviselői bejelentették, hogy lemondanak a Széchenyi-térről, ha más helyet kapnak ünnepélyeik számára a várostól. Azután abban állapodtak meg, hogy a város ettől a nyártól kezdve csak a Rudolf-térnek azt az oldalát engedje át népünnepélyek rendezésére, amelyiken a kisvasut állomása van. Ezt az aszfalttal burkolt teret igen könnyű tisztán tartani, itt növényzet, amiben a népünnepélyezők kárt tehetnek, nincs.

Hozzájárult a bizottság ahhoz is, hogy a jövőben a város egyáltalában ne engedjen át parkot népünnepélyek rendezésére, Ujszegeden is csak a gyermekjátszóteret engedje át, de a sétányokról a közönséget soha se rekesse ki. Megállapították azt is, hogy igen alkalmas hely lesz nagyszabású népünnepélyek rendezésére is az a husz holdas terület, amely a Gedő mellélt terül el és amelynek parkosítását rövidesen befejezik.

Ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban ismét felmerül az a kívánság, hogy a város a Széchenyi-tér sétányát egyszer és mindenkorra zárja el a járműforgalom elől. A járművek jelentéktelen kerülővel elérhetik a tér minden pontját akkor is, ha a korzót és a keresztező utakat láncsal zárják el. Ez a kívánság már régebben is felmerült, általános tetszéssel is találkozott, de azt senki sem tudja, hogy miért nem került sor eddig a teljesítésére, pedig a korzón keresztülrobogó autók, szekerek és kerékpárok sokszor komolyan veszélyeztetik a sétáló közönség és a játszódozó gyerekek testi épségét.

A jövő utjai

(A Délmagyarország munkatársától.) A Mérnök- és Építészegylet szegedi osztálya csütörtökön délután a városháza közgyűlési termében előadó ülést tartott, amelyen Ligeti Pál műépítész és történetfilozófus „A jövő utjai” címmel folytatta előadását.

Ligeti szerint nem egy, hanem három világot éltünk át az utolsó időben. Az első: a szellemi, a művészi világ válsága volt, — már a háboru előtt megfutotta útját. A második a társadalmi, a politikai élet válsága, — ez napjainkban új megoldáshoz ért. A harmadik a gazdasági válság, melynek súlyát legerősebben érezzük saját testünkön és melynek megoldása tulajdonképpen azért nehéz, mert hangsúlyeltolódással jár. Az elmúlt évtizedekben ugyanis, mint minden hullámvág idején, a gazdasági erők uralkodtak a szellemi erők felett. Amit tervgazdaság, irányított gazdaság címen sejtünk, az nem egyéb — mondotta —, mint az ilyen szellemi erőknek alárendelt gazdaság. A megoldás, amely mindezen tépelődések közepette megszületőben van, nem késhet soká, de átmeneti megoldás lesz csupán, miként átmeneti az egész, sok évszázados korszak, melynek elején állunk. Addig is, míg az új kulturáknak, a gépkulturáknak ideje eljő, három nagy problémát kell megoldani: a paraszt konfliktusát a géppel, az individualizmus konfliktusát a kollektívizmussal, az ösztön, a hit konfliktusát a hideg észszel, a tudással.

A termet megtöltő közönség nagy figyelemmel hallgatta az értékes előadást és megtapsolta az előadót.

A legszebb
husvét
ajándék
egy fehér

zománcozott gáztűzhely

P 2.70

havi részlet

Gázgyár

BUDAPESTI KÖRUT UTÁN FELFEDEZTEM — SZEGEDET

Megjöttem Budapestről. Foglajon helyet. Parancsol cigarettát? — Ezekkel az obligát szavakkal fogadott intím kis szalonjában Erna asszony, akit üdvözölni jöttem 3 napos budapesti tartózkodásából való visszatérése alkalmából.

— Nem értem ezt a nagy érdeklődést. Mit várhat érdekeset tőlem, akinek ezzel az uttal semmi más célja nem volt, mint kihasználni az 50 százalékos utazási kedvezményt és bevásárolni Budapesten, — szólott Erna asszony.

Ezek után pedig szabad folyást engedett elbeszélőkétségének.

— Sokszor hallott megállapítás — mindenhez pénz kell, pénz és pénz, — mondta. Ezt a kelleket bár korlátoztam mennyiségben vittem Szegedről, de ehhez elsősorban táskára volt szükségem. Bementünk egy jónevű bőröndös céghez. Turkáltam, válogattam, sehogysem találtam kedvemre valót. Faggattam a segéd, milyen legyen az az elképzelt, külföldi folyóiratokban látott, divatos és mégis praktikus táská? Mici barátom kezéből vettem ki az övét, annak mását óhajtván. Tárgyalásaink eredménye, Mici táskájának pontos utánkészítése — néhány pengő felárral a szegedi beszerzéshez viszonyítva.

— Ezután következett a kosztüm gond. Ha rá lehet fogni, hogy a szem a lélek tükré, sokkal kifejezőbb, ha mi nők, megállapítjuk, hogy a kosztüm a női szemek tükré. Tessék csak elképzelni azt a szituációt, ha kosztümöm beszerzése balsikerrrel végződne! Egy több oldalról barátnői ajánlással dicsekedhető divatszalon direktoriszével tárgyaltunk,

alkudtunk csaknem 2 óra hosszat, míg végre a kosztümrendelés effektuálódhatott. Nem vagyok irigy természetű, de kimondhatatlan erőtt kellett kifejtennem, hogy elpalástoljam azt a bántó érzést, amit utitársnőm Szegeden került kosztümjének megcsodálása és méltatása a divatszalon tulajdonosnője részéről bennem kiváltott. Ha a legmagasabb elismerés first class minősítésben részesíti a szegedi divatszalon készítményét, — miért kell nekem 50 százalékkal nagyobb anyagi áldozatot hozni?! De a megrendelés alól nem lehetett kitérni, hiszen azért költöttem el annyi pénzt utiköltségre és szállodai szobára, hogy Budapestről ruházkodjam.

— Ezután került sör a keztyű és cipőmegrendelésre. Tetszik tudni, milyen gond e két darabocská megvásárlása? Nézd meg a keztyűjét, cipőjét, és tudod: kivel van dolgod. A keztyűt még csak ki tudtam választani azzal a fájdalmas lemondással, hogy nem kaphattam antilopot azért az árért, amennyiért Mici Szegeden megszerezte. De a cipőbeszerzésről végleg le kellett mondanom, mert beláttam, hogy Micinek Szegeden készítettett körömcipőcskéje olyan apró nüanszokig vágott az új kosztümhez, hogy nem volt érdemes a dupla árat meg-

fizetni Pesten.

— Mire a kalap és a további apróság beszerzésére került volna a sor, én már teljesen Budapest-ellenes hangulatban voltam. Beláttam, hogy Mici példáját kell követnem. Szeged derék, ambiciózus iparosai és kereskedői olyan kitűnően üzik iparukat, illetve olyan bőséges raktárral szolgálják ki a fogyasztókat — alacsonyabb rezsivel terhelten olcsóbb árért —, hogy magunk ellen vétünk; ugyanazért az összegért kevesebbet szerezhetünk meg szükségleteinkből. Milyen észszerűtlen dolog világhírű szép fővárosunkban lótni, futni a tavalyi lehordott ruhákban a beszerzések után. Meg kell hallgatniok szegedi asszonytársaimnak. Foglalkoztassuk a szegedi iparosokat, kereskedőket. Meggyőződtem róla, lépést tartanak a divat törvényével a budapesti City bármelyik szakmájában. Utazzunk Budapestre, de — divatba öltözzönten. Akinek nincs izlése, vagy pénze Szegeden jól öltözködni, az Pesten még szomorubb eredménnyel végzi útját. Utazzunk Pestre gyönyörködni, minden kincsünket ne vonjuk el városunktól, annak iparától és kereskedelmétől. Még csak egyet: megjöttem Budapestről és felfedeztem Szegedet... L. M.

Utazás a római futball világ bajnokságra

12 napi tartózkodás.

Indulás 1934 június 8-án reggel, visszaérkezés 19-én.

ROMA — NÁPOLY — FIRENZE — VELENZE nevezetességének megtekintésével.

Kitűnő vezetők! Összköltség 254.— P.

Jelentkezést elfogad Délmagyarország utazási osztálya Szeged. Telefon 13—06 és a „Via” Budapest, IV., Váci ucca 36. szám. Klotild-palota. Telefon 832—56.